

Visió nostàlgica d'un comentarista d'art d'excepció

Rosa Ten

La senyorial figura i la parla elegant, transmissora d'intel·ligents conceptes, del desaparegut recentment Joan Garriga i Manich, el "Joan David", que trobàvem al peu dels seus judicis crítics a la premsa, s'erigeix ara, traspassat, com la presència d'una personalitat i d'un mesuratge altament significatius en la història de l'art sabadellenc.

Home d'una gran cultura; estudiós i senyor en tot el seu fer, comunicava bona part dels seus coneixements, fent-ne ensenyança amb el fet de comentar allò que veia a les sales d'exposicions, o bé, en l'observació d'allò que els artistes li mostraven.

Jo recordo el senyor Garriga des dels meus primers temps de treball d'Infermeria a la Clínica de la Creu, al vell carrer de la Creueta, on ell era cap del Laboratori, i jo hi baixava algunes vegades a portar sol·licituds d'anàlisis, o a cercar resultats d'algun malalt de la planta on treballava. Mentre m'esperava, el sentia parlar amb altres metges sobre art i m'admirava dels coneixements que en tenia i de com, justament i sempre elegantment, comunicava el que allò vist i observat li suggeria o pogué haver suggerit. Crec que vaig aprendre'n molt, escoltant-lo i, després, quan s'adonava

de la meva atenció silenciosa, m'explicava coses de la pintura que jo no sabia ni endevinava. Escoltar-lo, preguntar-li o comentar-li coses era assistir a un breu però intens curset d'art.

Sempre l'he considerat un mestre i m'ha admirat aquell fer senyorial i cult per excel·lència, amb aquell toc un xic si és o no és crític-burlleta-pietós que feia que aprenguéssim a mirar un quadre sense oblidar l'ànima del seu autor.

Ara que ja no hi és i que tant es mira enrere vers la seva imatge, la seva personalitat i el que ha representat dins el món cultural sabadellenc, penso que aquesta imatge, aquell seu fer i dir, no haurien de restar com a un record del pas d'un admirat home de ciència i d'art, sinó que la ciutat li hauria de retre l'homenatge del record perenne, i no tan sols pot ser amb la petició d'un carrer o una plaça, sinó d'alguna institució artísticocultural que perpetués el seu nom, sí, però, sobretot, la gran vàlua artística i humana que va tenir, i que va saber comunicar a tot aquell que l'escoltava o el llegia.

LANGUAGE MARKET
ESCOLA D'IDIOMES
Passeig Plaça Major, 57 entlo.
Tel. 726 50 38 • 08201 SABADELL

R A D I O
GRÀU
DIGITAL • MÚSICA • VIDEO
ELECTRODOMESTICS - INFORMÀTICA

**JOIERIA
SENSERRICH**
de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882
Sant Quirze, 17 • Telèfon 725 75 96
08201 SABADELL